

Slávnosť Najsvätejšej Trojice

Hodruša Hámre, 16.6.2019

Drahí bratia a sestry,
po veľkonočnom období pokračujeme v cezročnom období a to slávnosťou Najsvätejšej Trojice. Keďže je to slávnosť, to znamená že je to najvyšší stupeň liturgického slávenia. Minulú nedeľu sme slávili slávnosť zoslania Ducha Svätého, kedy sme slávili tajomstvo a poslanie Ducha Svätého, tretej osoby Jedného Boha. Dnes sv. Cirkev nám zdôrazňuje tajomstvo všetkých troch osôb spolu, to jest tajomstvo najsvätejšej Trojice. Všetci poznáme základnú pravdu našej viery: Boh je len jeden. V Bohu sú tri božské osoby Otec, Syn a Duch Svätý. Je to veľké tajomstvo našej viery. sv. Cirkev vysvetľuje nám, že Otec je ten istý Boh, ako Syn a Duch Svätý. Teda všetky tri osoby majú tú istú podstatu, ale každá osoba sa odlišuje jedna od druhej vzájomným vzťahom. Otec plodí Syna, Syn je splodený a Duch Svätý pochádza rovnako od Otca a Syna. Táto teologická poučka nám ľuďom chce pripomenúť, že Boh žije v jednote troch osôb, a zároveň v troch prejavoch, či vzťahoch.

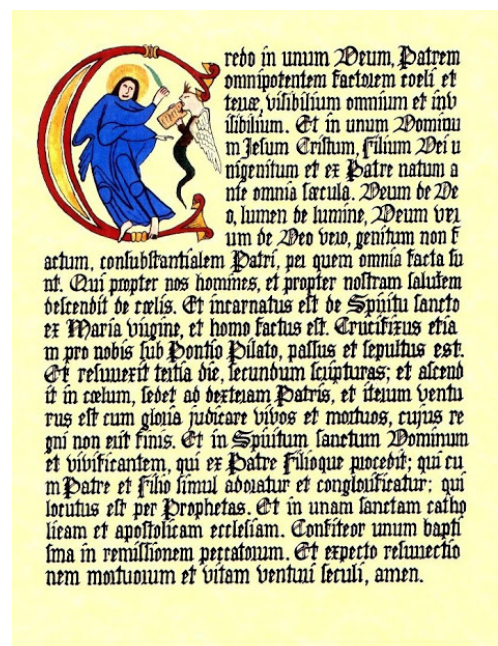
V prvom čítaní sme počuli z knihy prísloví, ako hovorí Božia múdrosť, to jest splodený Syn, resp. Jeho

Slovo. Syn Boží je tou múdrosťou, ktorá bola od večnosti. Teda skôr, ako bol stvorený svet. Skôr, ako sa stalo Slovo telom, teda človekom - Ježišom Kristom. Boh ešte pred stvorením sveta žil so svojou múdrosťou, teda so svojim Synom. Medzi nimi bol dokonalý vzťah lásky. Medzi nimi prúdil dokonalý Duch Lásky, Duch Svätý. Boh Otec spoznáva v sebe dokonalú múdrosť a keď si ju uvedomí, má v nej dokonalé zalúbenie. S touto múdrosťou potom pripravoval stvorenie sveta, s touto múdrosťou bol pri stvorení tohto sveta. Boh Otec mal neustále potešenie vo svojom Synovi, teda vo svojej múdrosti.

Knihá prísloví nám zároveň potvrdzuje, že Boh sa vôbec nenamáha, keď niečo tvorí, pripravuje, či plánuje. Jeho práca je vždy potešením a zároveň hraním, zábavou. A to isté platí aj o samej jeho múdrosti, to jest o Synovi. Syn bol a je stále pred Jeho tvárou, v jeho intímnej a dokonalej prítomnosti. Syn totiž si uvedomuje, že je zrodený z Otca pred všetkými vekmi, nie stvorený.

Nicejsko carhradské vyznanie viery to potvrdzuje, keď hovorí:

Verím v jedného Pána Ježiša Krista,
jednorodného Syna Božieho,
zrodeného z Otca pred všetkými vekmi;
Boha z Boha,
Svetlo zo Svetla,
pravého Boha z Boha pravého,
splodeného, nie stvoreného,
jednej podstaty s Otcom.
Skrze neho bolo všetko stvorené.

Medzi Synom a Otcou je dokonalý synovský vzťah k Otcovi. Syn sa teší z Otca. A ako prejav tejto radosti a spokojnosti je **hranie**. Je prirodzené, že dieťa sa rado hrá. Hrá sa s tým, čo dostal od Otca. A má v tom veľké zaľúbenie. Spôsobuje mu to veľkú radosť. Má v tom veľké potešenie. Jeho hra však nespočíva v nejakých detských hračkách a hrách. Ale **v dokonalej záľube v tom, čo má od Otca a kým je v Otcovi**. Hrá sa a teší sa z múdrosti, to jest z dokonalosti poznania a krásy pravdy. A robí to pred tvárou svojho Otca, teda v jeho prítomnosti, lebo tým prejavuje dokonalú vďačnosť a lásku k Otcovi, od ktorého má všetko.

Okrem toho radosťou múdrosti, teda Syna Božieho, je bývať s ľuďmi. Ved' skrze toto Slovo múdrosti Boh Otec všetko stvoril, hlavne človeka. Stvoril ho na svoj obraz. Preto aj múdrosť má v ľuďoch zaľúbenie, lebo sú mu podobní. A po hriechu obzvlášť, keď táto podobnosť sa narušila, bolo veľkou túžbou tejto múdrosti **obnoviť človeka**. Obnoviť v ňom Boží obraz. Ved' ako potvrdzuje žalmista dnes v ôsmom žalme: „**Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjela, * slávou a cťou si ho ovenčil.**“ Kvôli tejto obnove Božia múdrosť zostupuje z nebies, aby prijala bytostne našu ľudskú prirodzenosť, ako to potvrdzuje už spomínané Nicejsko carihradské vyznanie viery: **On pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies. A mocou Ducha Svätého vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom.**

A kto je to Duch Svätý? Hore spomenuté vyznanie hovorí: **Verím v Ducha Svätého, Pána a Oživovateľa, ktorý vychádza z Otca a Syna**. Práve je to ten duch, ktorý vychádza od obidvoch a všetko oživuje. Je to láska Otca k Synovi a Syna k Otcovi. A táto láska sa potom na základe zásluh vykupiteľskej lásky Ježiša Krista vylieva aj do ľudských srdc. Ako to dnes píše Pavol: „**Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.**“

Duch, ktorá dokonale prúdi v Troch osobách jedného Boha, je zoslaný aj do ľudských srdc, aby všetko oživoval a obnovoval. Preto Ježiš posielal spolu so svojim Otcou Ducha Svätého, aby ľudské srdcia boli oživené, obnovené a naplnené Božím životom. Už na začiatku časov, keď Boh tvoril človeka, dýchol do neho a on sa stal živou bytostou. Preto zoslaním Ducha Svätého na prvé spoločenstvo vytvorilo tajomné Telo Kristovo, živé telo Pána. Preto po hriechu Duch Svätý vracia život a všetko oživuje. Jemu je zverený život, riadenie a rásť cirkvi. Vďaka Duchu Svätému môžeme mať účasť na tomto ohromnom živote Najsvätejšej Trojice.

A tak vyznanie viery v tajomstvo Najsvätejšej Trojice je vyznaním **viery v Jeho vnútorný život**, život blažený, dokonalý a nekonečný. **Boh nie je nikdy sám**. Otec , Syn a Duch Svätý sú stále spolu a tento trojrozmerný život v jednom Bohu je princípom každého pravého života ako aj našej účasti v ňom.

„Boha nikto nikdy nevidel, ale jednorodенý Syn nám o ňom priniesol zvest.“ A tak Ježiš nám povedal všetko podstatné o svojom Otcovi. Ako hovorí apoštolom: „Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho Pán, nazval som vás priateľmi, lebo som vám povedal všetko, čo som počul od svojho Otca.“ A Filipovi povedal: „Kto vidí mňa vidí otca. Nevieš že ja som v Otcovi a otec je vo mne?“ Ježiš nám dokazuje pravdivosť svojich slov svojimi znameniami, zázrakmi a dobrými skutkami.

Svätým krstom aj my sme sa stali deťmi nebeského Otca, teda dedičmi jeho kráľovstva. To znamená, že my svojim životom na zemi sa pripravujeme na život v nebi. Na **život s Bohom**, na život s Ním. Budeme sa doslova **večne hrať**. Život s Bohom nás bude večne tešiť, lebo aj my spoznáme ako Syn Boží krásu a vznešenosť poznania pravdy ako i nekonečnú silu Jeho lásky. Vážme si preto kresťanské povolanie a zameranie. Všetko to dobré, čo môžeme tu na svete vidieť a prežívať je len prípravou a náznakom, či znamením toho, čo nás očakáva v nebi. Boh Nám zjavil svoje meno, teda svoj vnútorný život preto, aby nás **pozval** do svojho dôverného spoločenstva. Odpovedzme mu dnes na toto pozvanie svojou vierou, vďačnosťou, láskou, túžbou a dôverou. Zachovajme si svoje srdce pre veľké veci, ktoré nám Boh u seba prisľúbil. Amen.

Teraz po kázni budeme po chvíľke ticha vyznávať rozšírené vyznanie viery, ktoré sa volá ako sme povedali: Nicejsko-carhradské. Ono obširnejšie a vernejšie pomáha nám vyznať vieru v Najsvätejšiu Trojicu.

Verím v jedného Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, sveta viditeľného i neviditeľného.

Verím v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodенého Syna Božieho, zrodенého z Otca pred všetkými vekmi; Boha z Boha, Svetlo zo Svetla, pravého Boha z Boha pravého, splodeného, nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom. Skrze neho bolo všetko stvorené.

On pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies. A mocou Duha Svätého vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom.

Za nás bol aj ukrižovaný za vlády Poncia Piláta, bol umučený a pochovaný, ale tretieho dňa vstal z mŕtvych podľa Svätého písma.

A vystúpil do neba, sedí po pravici Otca. A zasa príde v sláve súdiť živých i mŕtvych a jeho kráľovstvu nebude konca.

Verím v Ducha Svätého, Pána a Oživovateľa, ktorý vychádza z Otca i Syna. Jemu sa zároveň vzdáva tá istá poklona a sláva ako Otcovi a Synovi. On hovoril ústami prorokov.

Verím v jednu, svätú, katolícku, apoštolskú Cirkev. Vyznávam jeden krst na odpustenie hriechov a očakávam vzkriesenie mŕtvych a život budúceho veku.

Amen.